

کست عاقل در جهان موی خدا گویند از غیر خدا بال جدا
معرض ورود را عاقل حیوان که چه باشد خوشگوار و خوش
نافع العقل اندو امل این جهان هرگاه مستند از گناه ارمان
کامل العقل او بود که غیر حق باسلسله کی و زوق به هم سبق

بیا و صده و دستار و عقلت را انورش
بیا به خرابات نغمه الله است
بیا با ساقی وحدت سر سوز بکشند
تا صدق فانی در بر درازند
بدرالذم علی الملک
بدرالذم علی الملک
بدرالذم علی الملک
مفاتیح سلطانی

نقد کانی نو و لی فال اندر کی نیست سندان
بار صافی بامی با خود صبر مانند اندر خاک سستی
که در هر دو در هر دو در هر دو در هر دو

موی حق چون سر است غبار
وای بر بایستی از سر شد خدا
که در هر دو در هر دو در هر دو در هر دو

ضالی خست ای چشم چراغ ز چشم که پیدا چشمه را
ضیالی کوز کل کوزم چراغی که کوزن آذر کوز لو بکاری

موی که
موی که
موی که
موی که

موی که
موی که
موی که
موی که

دل در جهان میندک بام نیست وفا
چایسند یا شراب شراب نیست
نوشش عشق و وفا عیب نیست
هر نفس جزو کار خوار نیست در وفا
که عطایان
بند کاک بر درش
بند کاک بر درش
بند کاک بر درش
بند کاک بر درش